

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

lunde er daarlig i Aar; Roehøst, Græs- og Høhøst har været ret god, og Kornhøsten udgør kun ca. en Trediedel af den samlede Høst. Derfor kan det efter min Mening ikke nytte noget, at man tager dette Hensyn og mener, at man skal støtte Landbruget, saa snart Kornhøsten er 25 pCt. under det normale. Jeg føler mig overbevist om, at der er mangfoldige Landmænd, hvis Høst ligger under 40 pCt. af den normale, og som altsaa vil kunne faa Hjælp efter Lovforslaget, og jeg mener, det er nødvendigt, at man fastsætter Grænsen saa højt, at det forstaas, at man kun kan gaa til en saadan Foranstaltning, naar der virkelig er Misvækst i Landet.

Jeg vil gerne sige til de ærede Medlemmer, der Gang efter Gang og ogsaa under denne Forhandling har efterlyst en Politik fra Ministeriets Side, at det forekommer i hvert Fald ikke mig, at Venstre nogen Sinde har anvist en virkelig Landbrugspolitik i disse Tider. De Konservative har Ejendomsskatterne, og dette Standpunkt har Venstre efterhaanden ogsaa sluttet sig til, men det ligger ikke saa mange Aar tilbage, at Venstre havde den modsatte Opfattelse. Man siger nu, at Landbrugets Forhold har ikke tidligere været af Interesse for Ministeriet. Men den Politik, der er ført af Regeringen — med Aftaler med Udlandet, med Importforbud imod Indførsel af Landbrugsvarer, Monopolisering af forskellige Landbrugsprodukter for Landmændene her i Landet —, har dog givet det Resultat i de sidste 3—4 Aar, at Landbrugets Forrentningsprocent er gaaet op fra under Nul til over 4 pCt. Der er hertil gennemført en Række Støtteforanstaltninger i Aarenes Løb, og der er i denne Vinter, da vi har været udsat for særlige Vanskeligheder, først og fremmest for de mindre Landbrugere, fremsat og delvis gennemført Forslag om Tilskud af meget betydelige Beløb, 18 Mill. Kr. i alt, foruden det Tilskud til Halmtransporten, som det ærede Medlem Hr. Løje jo ikke mente havde nogen Betydning. Jeg vil dog sige, at der var jo slet ikke kommet Gang i denne Sag, hvis den ikke var blevet taget op fra vor Side, saa at Fragten blev nedsat til Lavmaalet, og hvis jeg ikke derefter havde stillet Forslag om, at Staten ydede Halvdelen af den lille Fragt, der blev tilbage, efter at Ministeriet for offentlige Arbejder havde nedsat den til det mindst mulige.

Jeg beklager, hvis Oppositionspartierne tager den Stilling, at de ikke vil gaa med til et Forslag som dette her, som det efter

min Mening saa absolut er nødvendigt at faa gennemført.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen vil jeg gerne sige, at hans Beregninger holder ikke altid Stik; naar det ærede Medlem kommer til det Resultat, at en Husmand i dette Høstaar har betalt 200 Kr. i Kornold, er han kommet op paa Fantasiens Højder, som det var paa høje Tid, han kom ned fra igen. For det ærede Medlem kan jo se af Resultaterne, at der er næsten slet ingen Penge kommet ind i Kornpuljen, siden den nye Høst kom i Anvendelse. Der kom ca. 2 Mill. Kr. ind, men det var saa godt som udelukkende gennem Afgiften paa den haarde Hvede, og det er jo en Afgift, der betales af hele Befolkningen. Jeg vil endogsaa tro, naar vi endelig skal tale om det, at det ikke først og fremmest er Husmændene, som betaler til denne Hvedeafgift.

Saa sagde det ærede Medlem, at der var ingen Begrundelse for at opretholde Afgiften for Lucernemelet. Ja, det er jo et Spørgsmaal, som er overladt til Bedømmelse i Kornnævnet, og der anser man det for at være forsvarligt og rigtigt af Hensyn til Beskyttelsen, at den Selvforsyning med Lucernemel, som ønskes fra mange Sider, fortsættes, i hvert Fald til man faar Klarhed over, om det er rigtigt, eller det er helt galt. Jeg tror, det er klogt, og jeg har bifaldet, at Kornnævnet er gaaet den Vej. Jeg synes, at i disse Tider, hvor vi har saa uhyre store Vanskeligheder ved Afsætningen af vore Fedevareprodukter i Udlandet, skal vi ikke vige tilbage for Forsøg paa at benytte Arealer i Landbruget til Dyrkning af Planter, som kan afløse en Del af de Foderstoffer, vi køber i Udlandet. Derfor har jeg givet Tilslutning til, at man fortsætter med i alt Fald en mindre Afgift paa Lucernemel.

M. F. Mortensen: Det ærede Medlem Hr. Løje forsøgte at fordreje mine Udtalelser ved at sige, at jeg skulde have sagt, at Tilskuddet kunde ikke komme de store Landbrugere til gode. Det har jeg aldeles ikke udtalt mig om. Jeg har nævnt, at Tilskuddet var begrænset til 20 Tdr. Korn pr. Ejendom, og jeg udtalte endvidere, at jeg fandt, at denne Begrænsning var sat saa nogenlunde rigtig, fordi naar vi kommer op paa saa store Ejendomme, som skal have over 20 Tdr. Land besaaet med Korn, kommer vi i mange Tilfælde op paa Ejendomme, som sælger Korn.

I øvrigt synes jeg, at det ærede Medlem Hr. Løje kom noget i Modstrid med sig